C/2024/2839

8.5.2024.

P9_TA(2023)0377

Pieprasījums aizstāvēt *Stefano Maullu* privilēģijas un imunitāti

Eiropas Parlamenta 2023. gada 9. novembra lēmums par pieprasījumu aizstāvēt *Stefano Maullu* privilēģijas un imunitāti (2023/2038(IMM))

(C/2024/2839)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā *Stefano Maullu* 2023. gada 17. marta pieprasījumu aizstāvēt viņa privilēģijas un imunitāti saistībā ar tiesvedību Venēcijas (Itālija) Vispārējās jurisdikcijas tiesā, par kuru paziņots 2023. gada 29. marta plenārsēdē,

— pēc *Stefano Maullu* uzklausīšanas saskaņā ar Reglamenta 9. panta 6. punktu,

— ņemot vērā Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2008. gada 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra, 2013. gada 17. janvāra un 2019. gada 19. decembra spriedumus ([1]),

— ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu un 7. un 9. pantu,

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0318/2023),

A. tā kā Itālijā ievēlētais *Stefano Maullu*, kurš bija Eiropas Parlamenta deputāts no 2015. gada 13. jūlija līdz 2019. gada 1. jūlijam, ir lūdzis aizstāvēt viņa parlamentāro imunitāti saistībā ar krimināprocesu, kuru pret viņu izskata Venēcijas Vispārējās tiesa par Brešas Apelācijas tiesas galvenā prokurora goda un prestiža aizskārumu saskaņā ar Itālijas Krimināllkodeksa 595. panta 1., 2. un 3. punktu un Itālijas 1948. gada 8. februāra Likuma Nr. 47 13. pantu;

B. tā kā šīs tiesvedības pamatā ir *Stefano Maullu* paziņojumi, kas ir publicēti Itālijas laikrakstā 2018. gada 5. aprīlī; tā kā šie paziņojumi satur komentārus attiecībā uz interviju par šaujamieroču tematu, ko Brešas Apelācijas tiesas galvenais prokurors bija sniedzis citam Itālijas laikrakstam; tā kā šis komentārs ietvēra apgalvojumus, kurus to adresāts uzskatīja par aizskarošiem;

C. tā kā saskaņā ar Reglamenta 5. panta 2. punktu parlamentārā imunitāte nav deputāta personīgā privilēģija, bet gan visa Parlamenta un tā deputātu neatkarības garantija, un tā kā parlamentārās imunitātes mērķis ir aizsargāt Parlamentu un tā deputātus pret juridiskiem procesiem, kurus ierosina par darbībām, kas ir veiktas, pildot parlamentāros pienākumus, un kuras atrauti no tiem skatīt nevar;

D. tā kā izteikums, kuru kāds deputāts izdara ārpus Eiropas Parlamenta, var būt uzskatāms par viedokli, kas ir pausts, pildot viņu pienākumus Protokola Nr. 7 8. panta nozīmē, tikai tad, ja tā raksturs un saturs ir tieši un acīmredzami saistīts ar attiecīgā deputāta pienākumu pildīšanu Eiropas Parlamentā;

([1]) Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch*/Parlaments, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, *Gollnisch*/Parlaments, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Tiesas 2019. gada 19. decembra spriedums, *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

E. tā kā šajā gadījumā inkriminētais noziedzīgais nodarījums neattiecas nedz uz viedokļiem, nedz balsojumu, kas ir pausts, *Stefano Maullu* pildot savus Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. panta nozīmē;

F. tā kā Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pants attiecas tikai uz Eiropas Parlamenta deputātiem; tā kā *Stefano Maullu* bija Eiropas Parlamenta deputāts līdz 2019. gada 1. jūlijam; tā kā no Eiropas Parlamenta deputāta statusa zaudēšanas izriet arī ar to saistītās imunitātes zaudēšana, kuras ilgums saskaņā ar 7. protokola 9. pantu ir aprobežots ar deputāta mandāta termiņu ([2]);

1. nolemj neaizstāvēt *Stefano Maullu* privilēģijas un imunitāti;

2. uzdod priekšsēdētājai šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Itālijas kompetentajām iestādēm un *Stefano Maullu*.

([2]) Vispārējās tiesas 2017. gada 15. decembra spriedums, *Marion Le Pen* pret Eiropas Parlamentu, T-284/17, 28. punkts, ECLI:EU:T:2017:939.